

Ændringsforslaget løb saaledes:
 Forslag af Justitsministeren:

Til § 4.

At Slutningen af Paragraphen fra Ordene:
 „Den ved Taxationen“ o. s. v., udgaaer
 og Istedet derfor sættes: „Den ved Taxa-
 tionen fastsatte Kjøbesum bemyndiges ved-
 kommende Minister til at nedsætte, naar
 Fæsteren eller Leieren overtager den hele
 Forrentning af Kjøbesummen og Udbedel-
 sen af den aarlig Canon strax fra Skjø-
 bets Udstedelse. Nedsættelsen bestemmes
 under Hensyn til de i Finansministeriets
 Bekjendtgjørelse af 1ste November 1852
 indeholdte Tabeller, eller til de, der
 maatte træde istedet for samme.“

Ændringsforslaget med den tilsvarende Para-
 graph i Lovforslaget sættes under Forhandling.

Justitsministeren: Med Hensyn til
 det af mig stillede Forslag skal jeg have den
 Ære at bemærke, at jeg har anset det princip-
 mæssigt og rigtigt, at Loven kommer til at
 indeholde en udtrykkelig Bestemmelse om, at
 det er den vedkommende Minister, som skal
 bestemme den Nedsættelse, der skal finde Sted
 af Kjøbesummen i det Tilfælde, at Fæsteren
 eller Leieren overtager strax fra Skjøbets Udste-
 delse den hele Forrentning af Kjøbesummen og
 Udbedelsen af den aarlige Canon; jeg antager
 ogsaa, at en saadan Bestemmelse vil være i god
 Harmoni med de øvrige Forskrifter i Loven,
 hvorved jeg navnlig tillader mig at henvise til
 Slutningen af § 2, der i visse Tilfælde be-
 myndiger vedkommende Minister til at fastsætte
 den Nedsættelse, som under de der omhandlede
 Forhold maatte ansees tilstedelig, navnlig naar
 de der antyde vigtige Årsager kunne foran-
 ledige en saadan. Ordene „under Hensyn til
 de i Finansministeriets Bekjendtgjørelse af
 1ste November 1852 indeholdte Tabeller“ har
 jeg benyttet, fordi det forekom mig hensigts-
 mæssigt, at Loven bringte et Udtryk, gjennem
 hvilket det kom til at fremgaae, at medens de
 omhandlede Tabeller angaaende Forholdet mel-
 lem Fæsterens og Hustruens Alder og den

saadsynlig tilbageværende Fæstetid maatte komme
 i Betragtning med Hensyn til Afslaget i Kjøbe-
 summen, kunde der dog være saadanne særegne
 Omstændigheder tilstede, der, affeet fra det
 Grundlag, som Tabellerne frembyde, maatte af-
 give tilstrækkelig Føje for vedkommende Mini-
 ster til at synke dybere ned med Hensyn til
 Ansættelsen af Kjøbesummen. Selv om nem-
 lig Vedkommende i Reglen maa ansees vel
 tjent med, at de omhandlede Tabeller bringes
 til Anvendelse, lader det sig dog ikke nægte, at
 Forholdene ikke sjældent ville kunne stille sig
 saaledes, at man kom til at gaae den paagjel-
 dende Fæster eller Leier for nær, naar Ned-
 sættelse ubelukkende skulde bestemmes efter Hen-
 synet til Tabellerne; jeg vil ogsaa herved hen-
 vise til den citerede Slutningsbestemmelse i § 2,
 som har givet Afgang til at kunne tage Hen-
 syn til de Momenter, som maatte kunne tale
 for at indrømme en endnu større Moderation
 i Kjøbesummen, end Paragraphens øvrige Ind-
 hold, strengt taget, maatte hjemle. Jeg har
 troet at burde foreslaae i Forbindelse med Be-
 stemmelsen om Tabellerne „eller til de, der
 maatte træde istedet for samme“. Ved Sagens
 2den Behandling tillod jeg mig at bemærke,
 at det forekom mig noget betænkeligt i en Lov,
 hvis Livsvarighed man ikke saaledes kunde be-
 stemme, at laaæ fast som en ufravigelig Regel,
 at man skulde holde sig til de i den nævnte
 Bekjendtgjørelse indeholdte Tabeller, fordi det
 jo kunde hændes, at i Tidens Løb, medens der
 endnu var Spørgsmaal om denne Lovs Virk-
 somhed, kunde fremkomme paa rigtige Bereg-
 ninger grundede Opfattelser af Forholdet mel-
 lem Fæsterens og Hustruens Alder og Sand-
 synligheden af den resterende Fæstetid, der alt-
 saa kunde komme til at virke ind paa det For-
 hold, hvori Afslaget i Kjøbesummen skulde stee.
 Mine Ytringer i den Anledning fandt Gjen-
 klang hos en enkelt Landstingsmand, og jeg har
 troet, at det i sig selv vilde være det Correcteste at
 gjøre en saadan Tilføining. Jeg har foreslaaet
 at sætte „strax fra Skjøbets Udstedelse“. Det
 er ikke Andet end en Redactionsforandring, men
 en Redactionsforandring, som jeg dog er til-
 bøjelig til at ansee for heldig, fordi det — jeg
 vil ikke sige, at det i Virkeligheden kunde mis-
 forstaaes — efter den hele Ordstilling dog ikke